אוהב ישראל — ויקרא

בעזר בורא כל נברא נתחיל ספר ויקרא ויקרא אל משה גו' באוהל מועד גו'. כבר נאמרו ונשנו טעמים וסודות הרבה בסוד א' זעירא של ויקרא. אמנם עוד יש לאלוה מילין ואענה גם אנכי את חלקי מתת אלהים אשר חנן אותי ברחמיו. ובהעיר עוד להבין טעם וסוד של א' רבתי בתחלת ספר דברי הימים המתחיל אד"ם שת אנוש גו': וי"ל בזה דהנה ידוע דבאורייתא ברא קב"ה עלמא. וכל העולמות הק' העליונים והתחתונים וראשית התגלות אלהותו ית' היה ע"י אותיות התוה"ק ואל"ף הוא הראש לכל האותיות והוא הוא ראשית דראשית התגלות אלהותו ית"ש באור בהיר וצח אשר אלופו ש"ע גנוז וטמיר בגוויה. ואל"ף הוא סוד פלא עליון בסוד במופלא ממך אל תדרוש כי הוא עדיין מושלל מהשגה. והנה שם בספר ד"ה מתחיל לחשוב סדר בריאת העולם וקורא הדורות מראש ולזה כתוב שם א' רבתא כי הוא ראשית דראשית התגלות אלהותו ית' באור בהיר זך ומצוחצח בסוד אור וא"ו ימי בראשית המאיר מראש העולם ועד סופו. והבן זה. וסוד א' זעירא דויקרא הוא ענין אמר. דהנה רש"י ז"ל מביא מדרש ע"כ דיבור ודיבור היתה קריאה והוא לשון חיבה לשון שמלאכי השרת משתמשין בו כמ"ש וקרא זא"ז ע"כ. ולדעת במה יוודע איפה יתרון החיבה בלשון קריאה י"ל דהתרגום אונקלוס תרגם ע"פ וקרא זא"ז כו' ומקבלין דין מן דין. כי כל עולם ועולם מקבל השפעתו מעולם שלמעלה ממנו בסוד עילה ועלול. והעולם העליון הגם שהוא גדול במדריגת איכותו ומהותו ומעלתו. עכ"ז הוא משלב ומכליל עצמו בעולם שלמטה ממנו כדי שיוכל לקבל השפעתו הטובה וזהו לשון וקרא זא"ז לשון שילוב והשתלשלות כי ע"י קריאה נעשה שילוב. עד"מ כביכול כמדבר איש אל רעהו. וכן כשהיה רצון הבורא בהוב"ש לדבר עם משרע"ה כביכול הי' מכליל ומשלב את הקול ה' בכח כדי שיוכל משרע"ה לקבל וזהו סוד הלשון של קריאה של חיבה בכל דיבור ודיבור וגם כאן כשעלה ברצון הבורא ית"ש לדבר עם משרע"ה ענין מעשה וסדר הקרבנות היה ג"כ קריאה. אכן לפי שהיה צריך לדבר אתו עמו מעולם הזמן וההנהגה ובפרט מעשה הקרבנות הבאים לכפר על חטאים ועונות של בני אדם ר"ל אשר הקב"ה ברוב טובו וחסדו הגדול המציא מזור ותרופה וכפרה עי"ז. ולזה כביכול איהו דאזעיר גרמיה לדבר עם משרע"ה בזה הענין מעולם הזמן והמועד ולזה אל"ף של ויקרא היא זעירא. אמנם כן לאשר כי בודאי לפי ערך גודל בחינתו ומדריגתו של משרע"ה היה יכול הבורא בהוב"ש להכליל דיבוריו הק' אליו כביכול מעולמות עליונים הק' לכן נשארו אלו המוחין קדישין אצל משרע"ה במקום הנחת תפילין בסוד אורות מקיפים וזהו ויקרא כמו שדרשו חז"ל ויקר אלו תפילין וזהו מפורש בפסוק ויקר אל משה והא' הוא זעירא. והטעם לזה כי להיות וידבר ה' אליו מאהל מועד היינו לפי שהיה צריך לדבר עמו מבהירות עולם הזמן והמועד לשון בהלו נרו עלי ראשי. ועיין בפ' פינחס בפסוק צו את ב"י גו' פי' אחר על האל"ף זעירא. והבן כ"ז היטב: